

Rezümé

Dolgozatom témájául a nemzeti innovációs rendszer, a kutatás-fejlesztés helyzetének és működésének bemutatását választottam hazai, valamint regionális szinten. Véleményem szerint a K+F-re és az innovációra fordított erőforrások GDP-arányosan növekvő tendenciát mutatnak. A modernkor egyik legfontosabb ágazata, a versenyképesség egyik értékmérője, ebben a gyorsan változó világban megkerülhetetlen szerepük van.

Manapság létfontosságú szerep hárul az innováció különböző formáira, a kutatás-fejlesztés területére, nemcsak egy-egy vállalat, hanem az országok gazdaságának életében is. Hiszen az államok, cégek kompetitivitásának egyik alapja a folyamatos megújulás, a piaci változások idejekorán való követése.

Az Európai Unió is tisztában van ennek fontosságával, mert a tagországokat igyekeznek arra sarkallni, hogy az éves GDP-jük legalább 3%-át fordítsák kutatás-fejlesztésre, még, ha ez a legtöbb ország esetében nem is teljesül. A szakdolgozatomban szerettem volna bemutatni a magyarországi K+F beruházásokat, Magyarország kutatás-fejlesztésének és innovációs tevékenységének a sajátosságait, helyzetét néhány gazdaságilag, történelmileg hasonló ország függvényében. Valamint disszertációmban az adatsokaságok, tények között összefüggéseket kerestem statisztikai elemzések, szakirodalmi feldolgozások segítségével.

Primer kutatásaimban kapcsolatszorossági mutatók segítségével vizsgáltam meg bizonyos adatsorok közötti összefüggések meglétét. Vegyes, asszociációs és korrelációs kapcsolatok esetében a GDP-arányos K+F ráfordítás, az EU-hoz való csatlakozás, az élethosszig tartó tanulás, a kutatók korcsoportok és nemek szerinti megoszlását vizsgáltam, míg Magyarország esetében a bruttó hazai termék arányos kutatás-fejlesztési ráfordítás és a megyék elhelyezkedése között kerestem az összeköttetést.

Továbbá Spearman-féle rangkorrelációs együtthatót alkalmaztam az oktatás minősége (PISA), a millió lakosra vetített szabadalmi kérelmek és az ezer foglalkoztatottra jutó kutatók korrelációjának a megállapításához.

Az állam adóösztönzők révén nemcsak külföldi beruházásokat csábított hazánkba, hanem igyekezett a reál GDP-ben megmutatkozó, magasabb hozzáadott értéket teremtő kísérleti fejlesztések létrehozására ösztökélni a vállalatokat. Ennek fényében az üzleti szektor K+F foglalkoztatottak és ráfordítások terén észrevehető növekedésnek indult az elmúlt néhány évben.

Azonban a vállalkozások kismértékben hasznosítják a felsőoktatás kutatási tevékenységeit, ennek megváltoztatása érdekében az állam részéről beavatkozásra van szükség meglátásom szerint. Másik megoldásra váró feladat a kis-, és közepes vállalkozások alacsony innovációs aktivitása. Ennek egyik oka

lehet, hogy az állam által biztosított kedvezmények inkább a nagyvállalatok számára jelentettek elérhető perspektívát.